

# VÉGREB LANKÓ



## Lajos napján.

A honfi szív ma visszazáll a multba,  
És elmereng csodás regék fölött,  
Mélán, búsan keresve és kutatva  
A szebb időt, mely rég elköltözött.  
A szebb időt, midőn a szív szerelme  
Dicső szabadság érted vérezett,  
A szebb időt, a melynek csak keserve  
Maradt meg itt: a bús emlékezet . . .

Fölszállt a nap, mely tündöklő sugárral  
Bearanyozta nemzetünk egét,  
A bérc ormán fölhangzott a szép dal,  
S a szellő szárnya vitte messze szét . . .  
Visszhangzik most is olykoron az ének  
Hálás utódok gyenge ajakán,  
Mely visszahozza a szép álmoképet,  
Mint rózsafelhőt a nap alkonyán.

Kossuth Lajos, te szenvedő hazátlan!  
Te rólad zeng, regél e méla dal,  
Mindannyiszor fölhangzik a hazában;  
A hányszor »sirva vigad a magyar.«  
Ne sirj tehát a távol messzeségbe!  
Hiszen szívünk még most is hön dobog:  
S mindaddig tündököl nevednek fénye,  
Mig csak magyar e földön élni fog!

K Gy.

Felelős szerkesztő:  
Dr. MUKI.

Megjelenik minden vasárnap.  
Előfizetési ár negyedévre 1 ft + 50 kr.  
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:  
Zecsenyi-ter 12. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

## BUCZKÓ BERNÁT

szab. kir. rőndőr rőnddörmögési szundikálásában.



Na, csak hommá levethettem a zünneplő mundért. Nincsen nyugodalmam ettű a sok hivatalos misétű, amellőn neköm mind ott kő lönnöm, mer ha nem, há baj van. A régi velágba illenkő kirukkótak a tekéntetős Karok és Rőndök, amibű láczzik, hommá akkó is vótt rőnd. Avvót ám a nagy parádé! Mas má csak a fő és viccz ispány, mömmög hummi hivatalos irnyokok gyünnek ee. A tekéntetős Rőndöt azonba én képvisellöm, mer annak ott kő lönynyi még a nagymisén is; a karok is ott vótak, má minthogy mellettem a padokba ölég helős, jó mőttermött asszonyi karokat láttam, ho' szinte összifutott a számba aviz, amitű akkorát nyeetem, hogy a Dani komám aztat hitte, ho' szentostyát áldozok.

Halom emmá csúfság, honnem tött ki engöm is az a zússág, hogy ott vóttam, penig a főespányt kitötte a labba, dej engöm kifelejtött a nyavala. Hogy hoznám eszibe a porkoláb tenyere segicscségivee.

Szent Isvány naptján, mikó hazagyüttem a hivatalos nagy misérű, mivee ott nöm halottam sömmi prédikácziót, hommöguttam vóna, miféle embör vót az a Isvány királ, há elévöttem a Fütüüllő ússágot akibe vótt valamelles irva eerű a királrű. Óvasni keztem, de mivee

gyöngék a szömejim, mög hogy nem is tok óvasnyi, há a Dani komám óvasta elü az ússági czikkölyt.

Naczczerű dógokra buktam rá ebbe ja zússágba. Aszongya, hogy aszongya ebbeja Szent Isvány királba csudálatos politikás élöslátás mög tapéntat vótt. Szórúszóra igy átt a zússágba. Há akkó nöm is csudállom, honnogy királ vótt, mer hogy még a szöme láttása is élös vótt, oszt igy még avvaa is aprihatta a zellenségöt nömcsak a karddaa. Osztt azis teczcik neköm, hottapéntata is vótt, mer ammindön dolognak a zábéczeje. Ebbű is láczzik, hogy igaz a, akit én mondok mindétiglest, homminémű naddolog az a tapéntat, mer má akkó is vótt tapéntat és még a legeeső királ is szükségösnek tartotta, hommögölgyék. Mindig is vót nála epporczió.

Csakhogy emmá nagy külömbség aki köztem van mömmög a Szent Isván királ között. Mer übenne, ahutyun a zússág irgya, csak politikás tapéntat vótt, dej énbennem szab. kir. tapéntat rejtözik, ami penig nagyobb, mer a politikát is a királok csínyáják, oszt a királ am mégis csak úr, aminé má nagyobb nöm löhet.

Aztán még aztat is irgya a Fütüüllő, ho' szent Isvány királ tutta, hogy aszongya csak úgy intónáhat a zeuropának, ha fővössze a királi czimört. Há lám hommögéggyezünk. Mer ehol ni én is fővöttem a királi czimört, nöm is eczczerüen, halom a szab. királit, ami még anná is nagyobb és evvee iszonytatójan intónálok a zeuropa kávéháznak, ahun mast ippeg a zinger uraság mömmög a kisasszon lányai énekünek.

Aztat kérdözi talám valamellik nyavajás czibil, hommivee intónálok én ezöknek a dámáknak? Há nöm nagy respek tussom van előttik, mikó má nöm is mernek a fülle hallatára magyaru sipígatni, halom csak nimötű, mer tuggyák, hogy úgy ússöm értök.

Aszonta a minap valamellik ingyen tátogató, a ki csak úffaata az éhös szömivee azokat a jó falatu nimöt dámákat, hogy aszongya má hutyummiképpen engedhetöm mög, hogy aszongya illen puczérosan mutogassák magikat ezök a zingerök.

Ráníztem úffélválrű, szab. királi mögvetéssee, láttam, hobbuta, há nöm is tartottam érdekösnek, hofferlejek neki. Mer há csak tuggyá aztat mindönki, a ki nöm a bolondok házábú szökött mög, honnöm járhat a zembör nyáron bundába. Akinek meleggye van, a' levetközik, penig azoknak ugyan meleggyik van, a kiskésit, mikó anynyi szöm tűz oda rájik. Mög osztán

én, aki mindönrü jó vagyok kintormáva, mer a kulicskák közé is betekéntök, hommindön röndbe van-é, há én tom ám azt is, hogy ollan szögényök ezök a káriczálók, hogy a nyavallás nimöttynieik igazándiba nem tellik hosszabb rufára, há azér föllü is mög allú is nagyobbat kő neki eekanyaréttani.

Halom te Gergő, néköd nem muszaj ám eekanyaréttani aztat a ködmönt onnaj a paraszt mellü, mer ha néköd nem tellik rufára, há itt vagyok én, a ki tégöd ujan helre duglak, a hun akár az Ádány ur függefájának a levelibü csinyátt diszmagyar nekün is jáczhac zingerájt, oszt ordihacz füledhasattájig. Azér hácsak lotty a dutyiba!

### Estván áldozár.

Baranyai Rác-Petrebén  
Van egy káplán: Vajay,  
Nyughatatlan fráterka ő,  
Szörnyük az ő bajai.  
Nem elég a káplánkodás,  
Kéne egyéb valami,  
S mint a ló ha csiklandozzák,  
Ugrik egyet Vajay.

Író léssen, híres író,  
Igy gondolja Vajay,  
Es leírja milyen szépek  
„Vasas Imre lányai.”  
Ír „Margitról,” „vérzett szivről”  
S „mik a szivnek bajai”,  
A „holtaknak birtokán” nagy  
Dáridót esap Vajay.

De biz csalódását hamar  
Észreveszi Vajay.  
Toll s tintánál — az írónál  
Más is kell biz valami.  
Nem restelték a lapokban  
Neki szembe mondani:  
Ön írónak nem született  
Édes kedves Vajay!

De a fráter csak ficzánköl:  
Mégis lesz ő valami,  
S azt gondolja: publiczista  
Lesz „czeezey” Vajay.  
De alighogy belé kezdett  
Neki szállott Várady,  
S úgy ütötte fül-tövén, hogy  
Majd beléhalt Vajay.

Kigyó fejét ha levágják  
Mérgét hátul adja ki — —  
„Leszek hát én — úgy lássátok —  
Megyeházán valami.”

S felfujódva odaállott  
Nagy gőgösen Vajay,  
De alig hogy neki kezdett  
Már a szuszszát adta ki.

Uri népnél nem boldogul —  
Belátta már Vajay,  
S felesapott rá „nép barát”-nak  
Hirdeti hogy „igazi”  
Véres száju demagog lesz,  
Izgatóan vágja ki:  
Ur csak a nép! az urak mind  
A szegény nép zsarnoki!

És hogy végre megszünjenek  
Az „Ó nép”-nek bajai,  
Czentrumpárti képviselő  
Akar lenni Vajay.  
Fráter! nem lesz abból semmi  
Én is merem mondani,  
Egy kis horvát falucskába  
Lesz áttéve — Vajay.

*Quiproquo.*

### Különös logika.

Jogász (összeszámítva a pénzt, hogy mi megy az adósságok törlesztésére): Ez a szobabér, ez a suszteré, ez a szabóé, ez a mosónőnek — hopp, hiszen így nekem nem marad semmi! Ez nem igazság. Ha nekem nincs, nekik miből adjak?  
S a pénzt megint zsebre vágja.

### Kathedrai lódtintások.

Az ember háromféle módon emelkedhetik társa fölé: a tudomány, a pénz és egy — kötélt által.

\*

Jóllehet Robespierre ezreket végeztetett ki, őt mégis csak egyszer voltak képesek kivégezni.

\*

A magánbeszéd oly nyelvbéli előadás, melyben legalább kettő vagy három beszél egyszerre.

\*

A ki felebarátját párbajban megölte, tartozik a meggyilkoltat, ha rászorulna, egészen eltartani.

\*

Szapáry azon hitben fogott a törvényjavaslat tárgyalásához, hogy jön majd a kiállhatatlan nyári meleg, a mely majd le fogja a tisztelt ellenzék hazafias tüzét oltani.

\*

Az életben először a kis Amor-isten nyila találja el az embert, később pedig a házasságban az isten-nyila.

\*

Mátyás, e népszerű királyunk, Bécsben, miután betegségéből kigyógyult, meghalt.

### Hiányos regény.



- Elalvastál oztot o szép román ?
- El !
- Nü hodj te czete neked, Adolf ?
- Sehogy sem nem ?
- Tolám nem kopták meg egymás a szerelme-  
tesek ?
- Megkapni megkapták, sak aztat nem áll ot-  
tand, hodj mit kapták o párok onnihazulrul ?

### Igazán sok.



— Borzasztó ezekkel a hitelezőkkel! Először is az embernek mindenféle nehézségeket támasztanak, míg az ember őket megpumpolhatja; akkor meg, ha már egyszer megvan, nem hagynak az embernek békét azzal az ostoba visszafizetéssel!

### Időszerű tósztok.

Valamint a cigaretta bodor füstkarikáihoz hasonló láncszemekből összeillesztett lánczczal megkö-  
tözött ártatlan rab után sirdogáló kis leánykának karácsonyi ajándékba kapott babájával játszó czirmos kandur által megriasztott s a legközelebbi lukba elbuvó egér által összehordott gabnaszemekből amily bizo-  
nyos, hogy idővel nagy rakás lesz, éppen oly bizonyos, hogy idővel a képviselőket nem választani, hanem ki-  
nevezni fogják.

Valamint a vizes tintával író ügyvéd-bojtár no-  
teszából kihulló lapokat tovaragadó nagy szél által elvitt háztetőért sirdogáló szegény parasztasszony által árult keserű uborkától megrontott egészségeért aggódó úri embert gyógykezelő orvosnak tanító barátjától falura meghívott szekundás diákokkal nehezen boldo-  
gul a családatya, éppen ugy nehezen fog boldogulni a kormány az új törvényjavaslattal.

Valamint a téglát vivő kocsis ostorának durroga-  
tását ezerszer fölülmuló mennydörgés által fölgujtott mezei magtárt oltó tűzoltók trombitásának véreből meghízott szunyogok ide s oda repkedésétől zavart kártyázó tanárok által szeptemberi javító-vizsgálatra utalt diáknak nincs hosszú vakációja, mint más évek-  
ben: ép ugy a képviselőknek sincs az idén annyi va-  
kációjuk mint máskor. Dr. Aurisztus.

### Iszonyu bosszú.



— Nézd mama, itt ment a Csörgéy Laczi. Ennek már 8 napja hogy elküldtük az eljegyzési kártyát s még most sem gratulált. A paraszt! No hiszen ez is várhat, hogy én még egyszer eljegyzési kártyát küldjek neki!

**Szives fogadtatás.**

- Szabad nagysád, erre a tourra kérsz?
- Bocsánat uram, nem szeretem a keringőt, s ebben a tourban nem kívánnék táncolni.
- Úgy hát engedje meg, bájos nagysád, hogy ez alatt a kellemes szünet alatt mellé üljek s csevegjünk egy kisé.
- Nem bánom, hát inkább vigyen egyszer körül.

**Nyilatkozatok.****Nyilatkozat Nr. 1.**

Az a hír, melyet az „Egyetértés“ a múlt héten kürtölt, hogy t. i. én egy párisi játékbarlangban fejbe löttem magamat, semmi alappal sem bír, minthogy én itt Monacóban fogom agyonlőni magamat, amiről annak idején bárkinek is elküldhetem igazolványomat.

Milán exkirály.

\*

**Nyilatkozat Nr. 2.**

A héten valamiféle csavargó Hunyady János név

**Szörnyü sejtelem.**

— Aesopusi mese. —

A nyúl és a macska jóbaráti viszonyt kötöttek. Mikor egy izben sétálni mentek, elértek egy előkelő vendéglőhöz. Annak az ajtaján valami papiros fehérlett. A nyúl feltette a pápaszemét s olvassa:

Itt minden nap nyúlpecsenye kapható.

Huh! Hogy elődalgott onnan egyszeriben a nyúl — de hát még a macska!

**Recepte.**

*Urhölgy* (a ki arról ismeretes, hogy ahol csak lehet, takarékoskodik, találkozik egy előkelő orvossal, kit az utczán szólít meg, hogy ne kelljen a látogatásért fizetnie): Milyen szerencse, kedves orvos úr, hogy találkozhattam önnel! Nézze csak, kedves orvos úr, egy idő óta nagy gyengeség vett rajtam erőt. Valahányszor kisétálok, óriási fáradság nehezedik reám s ki vagyok merülve. Mondja, mit vegyek ez ellen?

*Orvos* (boszúsán): Vegyen egy fiáker! — S azzal az orvos elrohan.

**Nagy érték.**

*Büröséf* (a gyakornokhoz): Már megint miljen ostobaschágt követett el! Kiöntötte a tintát!

*Gyakornok*: Főnök úr, csak két csepp. Csekélység az egész!

*Büröséf*: Micsede, sekélség? Mogánok ez sekélség? Ogy éljek, az épen elég, hodj ed adóslevélt lehet vele kiállítani ed millió florinrül.



alatt üzletet nyitott. Ezennel kinyilvánítom, hogy ez a csavargó nem én vagyok.

Hunyady János sk.

\* Magyarország volt kormányzója.

**Nyilatkozat Nr. 3.**

A napokban valaki azzal járta be a hivatalokat, — állást keresvén — hogy az én atyám. Ezennel kijelentem, hogy nekem soha semminemű apám nem volt, a mi legjobban kitűnik keresztelő levelemből.

Kalapács Ferkó,  
okl. eszmadia.

### Vagy úgy?



— Micsoda? Te a zálogházból jössz? De kedves barátom, hát ha te pénzzavarban szenvedsz s a zálogházba vagy kénytelen menni, hát miért nem jössz te hozzám? Látod, én mindjárt adtam volna neked — szintén valamit, amit egyuttal zálogba tehetnél volna a számomra.

### Éljen Bernát bácsi.

(Az országos zsebészek szövetkezetének pécsi fiókja Bernát napra.)

*Jó Bernát bácsinknak e széles világon  
Annyi az irigye, mint levél az ágon;  
Nagyon jó, hogy ezek Bernát bácsi naptyát  
A naptárból eddig még ki nem lophatták.*

*Szabad királyi ész őrzi azt különben,  
(Milyen nem tanyáz a civilizált fejében)  
Melytől a nyavala legyen mindig távol,  
Oly távol mint Bernát bácsi a betyártól!*

*Mint óra, pénz és láncz (olyan már a kezünk)  
Hamar eltűnik ott, a hol megjelenünk;  
Oly simán tűnjék el magának az élte,  
Aki a királyt is lóhátáról nézte.*

*Édes Bernát bácsi bocsásson meg nekünk,  
Hogyha néha-néha a rőnd ellen vétünk;  
Vigasztalja kendet, amit itten mondunk:  
„Ezelőtt is loptunk, ezután is lopunk!”*

*Ha szundikál olyan csend legyen kend körül,  
Milyennek a tolvaj betörésnél örül;  
Ilyenkor álmódgyon elfogott betyárral,  
S oly zsidóról, aki „sverczöt” hást s bort árul.*

*A rossz újságíró egye meg a fene,  
Hogy többé a hibát kendre föl ne kenye . . .  
A szívünk diktálja ezeket minékünk,  
S végre az istenhez száll föl az énekünk.*

*Hogy Bernát bácsi még számos esztendőbe,  
Érgye meg ez napot fíris jó erőbe;  
Érgye meg amyszor, mint keze között  
Ahány tolvaj eddig összesen elszőkött.*



### Majd ha megöregesnek.

Feladták a főtisztelendő urat a kerületi püspök ő méltóságának, ki rögtön beidézetti. Haladéktalanul megindul s a püspök elé vezetik:

— Hallod-e amicze, feladtak, panasz jött hozzám, hogy sok a fiatal nőrokon a házadnál s mindenik csinos, fiatal gazdaasszony. Miért nem tartasz öregeket? Ez feltűnő dolog!

— Kegyelmes atyám! ha csak az a baj, hogy fiatalok, az a legcsekélyebb. Türelmesen fogom várni, míg megöregesznek, akkorra meg is csunyulnak.



### Ez aztán magyarázat.



*Bébé: Nézd anyám, itt is egy koldus bácsi. Mondd édes, miért vannak a világon ilyen szegény emberek?*

*Mama: Édes lányom, ezek fölöttébb szükségesek, és pedig azért, hogy legyenek olyanok, akiken mi a jótékonyt gyakorolhassuk, hogy megfelelhessünk vallásos köteleinknek s így a menyországra érdemsekké tegyük magunkat.*



**Megtörtént.**

Egy gráci ágens, ki igen törve beszéli a magyar nyelvet, a napokban Pécsre érkezett. Az egyik kereskedő beszélgetés közben kérdezte tőle, hogy hol van szállva?

— Ich bin wohnhaft beim: Itt kaphatok hitek és melek ételek. — Lőn a válasz.

**Dalmőfülfordítások.**

A mig engem szerettéél,  
Bársony czipőt viseltél;  
De mióta nem szeretsz,  
Mezituláb is elmehetsz.

Bis de mach nix hast gehat in Mog'n,  
Hast de sammetene Schiech g'kennt trog'n;  
Aber dass de mach hast gelast steh'n,  
Kennst de barfieszeg an Galg'n geh'n.



Egy pécsi pörös atyafi német szövegü fölség folyamodványának hátlapjára irt magyar szövegü külön kérelme így hangzik:

Boldog esztendőket kívánok  
Szeretet kedves kiráalom  
Elejbe jövök bánatomba  
Segicsen meg kérésembe  
A munkámat elj kopzolták  
Az értékit bár megadnak  
Fogadja szolgája Üdvözetét  
Hála Isten bogy töb éveket értt  
Eljen még sok számos éveket  
A bánatot öröm jó kedv üze ely  
Isten az egegbe öröké diesérhesse  
Angyalokkal szivből szerethesse  
Életen at egeességes legyen állandó  
Ohajtja kívánja szolgája

N. I. s. k.



# VERÉB JANKÓ NAPTÁRA.

Veréb Jankó a bekövetkezendő fillokszerás szökő 1892-ik esztendőre képes és képtelen viczekkel csordultig teli



## NAPTÁRT

szándékozik kiadni.

Kezére fognak dolgozni ebben a nagy munkában az ő hű zsöllérei: Buczkó Bernát, a ki a szab. kir. észt adja hozzá. Kakutyi és Makutyi, Gugyi Pétör és Kobak Pál stb. ezeken kívül az írástudók: Dr. Muki. Indigó-pinty, Mukinirék-bég, Quiproquo, Le-Tor stb. egész serege a viczfaragóknak.

**A rendes naptári részen** kívül, (mely tehát pótol bármi más koriandrumot) kaczagtató, humoros dolgokkal léssen tömve a vastag könyv, benne számos **új illusztráció.**

E kitünően mulattató naptárra, mely 8—10 nagy ivnyi terjedelemben, október elején jelenik meg, a Veréb Jankó kiadóhivatala

előfizetést nyit,

és pedig akként, hogy a *Veréb Jankó* rendes előfizetői s a kik e naptárra előre fizetnek, **ötven krajczárért** kapják meg a naptárt.

**Eladási ára nagyobb lesz.**

Az előfizetési pénzek **legkésőbb szeptember 15-éig** a Veréb Jankó kiadóhivatalába (Pécs, Széchenyi-tér 12. sz.) küldendők.

### Szerkesztői dudaszó.

— **Laboda.** Gyöngécske dolgok. Talán majd növesztünk belőlük valamit. — **Sz. K.** Ön nem mi közénk való. Ilyen rettentő szellem, ennyi piramidális ötlet egy világ-éleztapha való. Mi ellapulunk, tönkre silányodunk az ön nagysága mellett. Menjen, menjen fiatalember, mert szelleme sugárzó fénye megvakítja szemünk világát. — **Szuperb.** Szuperb! — **Mignon.** A naptár, mint a fölhívásból láthatja, minden bizonynyal megkészsül. Az érdeklődés már is élénk. Lesz még az nagyobb is. Jankó ki akar tenni magáért ezzel a kalendáriummal.



**A hátralékok szives beküldését kéri a kiadóhivatal.**



### H i r d e t é s e k :

Richter-féle



## Fejettörő

Legujabb türelmi játék.  
176 feladat.  
Nagyon érdekes és nagyon mulatságos.  
**Ára 35 kr.;**  
minden játékszer kereskedésben kapható.  
Kevesbe értekes utánzásoktól óvjunk magunkat és csakis oly skatulyákat fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „veres Horgony” van.

## Uj czipőáru raktár.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy



Pécssett, Ferenczies-utca 16. sz.

alatt

„TIGRIS”-hez

czimzett nagy czipőáru-  
raktárt nyitottam, a hol

kitünő férfi-, női- és gyermek-czipők meglepő olcsó áron kaphatók.

**ÁRAK:**

Egy pár szép és jól készített férfi czipő  
3 *frt*tól főlebb  
" " elegáns női-czipő 2 *frt* 80 *kr*tól "  
" " női szalonczipő 2 *frt* 50 *kr*tól "  
" " gyermek-czipő 40 *kr*tól "

Egyetlen mintarendelés által is bárki a mondottak valódiságáról meggyőződhetik.

Főbb törekvésem oda irányul, tisztelt vevőim igényeit bármily tekintetben a legnagyobb készséggel kielégíteni, miért is becses pártfogását kérve, mély tisztelettel

Reisch György  
czipész.

